

Blíží se vlna zdražování.

Bohužel, ani minulé týdny se neobešly bez dalších zpráv o blížící se vlně zdražování. Je to sotva 3 neděle, kdy jsme z úst Petra Fialy slyšeli, že co se týče ekonomické krize, máme to nejhorší za sebou. Nové zprávy o dalším(!) zdražování energií po Novém roce ovšem naznačují opak. Znovu zdražit by od ledna měla elektřina i plyn, a to tak, že výrazně. Vláda totiž rozhodla, že stát již nebude odběratelům energií hradit poplatky za podporované zdroje energií, náklady na ztráty energie v přenosové soustavě a na zajištění systémových služeb, a zrušeny budou také cenové stropy. Pětikoalici tak zřejmě nevadí, že každá třetí domácnost v ČR je ohrožena energetickou chudobou a rozhodla se tak zrušit i to málo z opatření, které pomáhalo lidem, zřejmě aby od ledna mohla ještě více peněz investovat do zbraní a nepotřebných, předražovaných stíhaček. Za zrušení příspěvku lobboval ve vládě především ministr financí Stanjura, kvůli kterému nyní zdraží energie domácnostem řádově o tisíce, firmám pak až o miliony. Seznam zprávy oslovily marketingového ředitele tuzemského dodavatele energií Centropolu Jiřího Matouška, podle kterého se v optimistickém scénáři domácnostem zvednou distribuční poplatky o 20 procent, v horším případě by mohlo dojít až k 30procentnímu navýšení. Navzdory tomu, co tvrdí Petr Fiala, budeme mít nejhorší za sebou teprve ve chvíli, kdy skončí jeho asociální vláda, která každým svým dalším krokem dělá čím dál víc proto, aby tu po ní zůstala co největší spoušť.

Nejen český prezident šlape v diplomacii jako slon v porcelánu.

V posledních týdnech narazila diplomatická ofenziva ukrajinského prezidenta Zelenského na značné problémy. Světová média zaregistrovala, že se ukrajinskému prezidentovi podařilo vyvolat velkou nevoli v Izraeli, v Bulharsku, a dokonce i v Polsku, které bylo dosud jedním z největších stoupenců Kyjeva. Ovšem hrozba zaplavení polského trhu ukrajinským obilím krátce před volbami byla pro polskou vládu nepřijatelná, a tak se Poláci vzepřeli Evropské komisi a tento dovoz zakázali, spolu s Maďarskem a Slovenskem. Zelenský je za to ostře zkritizoval a urážel. Dokonce tak, že Poláci prohlásili, že už Ukrajině nedodají žádné zbraně.

Ovšem diplomatickou zručnost nepředvedl Volodymyr Zelenský ani v USA, které jsou jeho největším spojencem, a bez jejich podpory, jak prohlásil ukrajinský prezident, by Ukrajina již dávno prohrála válku. Na uzavřeném setkání s americkými senátory ve Washingtonu Zelenský pronesl překvapivě upřímnou větu: „Vy dáváte peníze, my dáváme životy“.

Zástupce ředitele Ústavu zemí SNS Vladimír Zharikhin to vysvětloval tím, že Zelenský byl přesvědčen, že američtí zákonodárci jsou tak cyničtí, že je možné s nimi hovořit takto otevřeně. „Ale mylil se“, řekl Zharikhin, „jsou sice cyničtí, ale před svými občany se schovávají za krásné fráze o demokracii, nezávislosti atd. Proto jim to bylo krajně nepříjemné... Navíc se tak Zelenský snažil z nich udělat komplice. A oni chtějí vypadat, že jen pomáhají kyjevskému režimu v boji za svobodu. Američané od začátku plánovali, že se Ukrajina stane údernou silou USA, a proto poskytli zbraně a peníze. Zelenský bezděčně ukázal, že nešlo o spontánní hnutí USA na podporu chudé, nešťastné Ukrajiny, ale že šlo o předem naplánovaný systém, jehož součástí bylo schéma 'americké peníze výměnou za životy Ukrajinců'.“ Ve stejné době se podle Gallupu podpora pro Zelenského mezi americkými Republikány propadla ze 61 % na 51 % a nesouhlas vyjádřilo 41 %, takže rozdíl se scvrkl z 55 % na pouhých 10 %.

Zelenskému se rovněž podařilo si proti sobě značně rozladit kanadský parlament, kam přivedl 98letého Jaroslava Hunku, kterého tleskajícím poslancům představil jako veterána z boje proti Rusům. Ve skutečnosti se ukázalo, že Hunka byl ukrajinským příslušníkem haličské divize jednotek SS, která byla známá svými zverstvy proti Židům, Polákům, Bělorusům a Slovákům. Premiér Justin Trudeau se za „strašnou chybu“ omluvil a předseda Dolní sněmovny Anthony Rota kvůli tomu rezignoval. Poláci oznámili, že budou žádat vydání Hunka do Polska.

Prezident Zelenský nemůže mít radost ani z výsledku slovenských voleb, které vyhrál Směr-sociální demokracie v čele s Robertem Ficem, který prohlásil, že v případě, že se mu podaří sestavit vládu, nechce poslat „na Ukrajinu ani náboj“.

A nyní k nejdůležitější zprávě ze zahraničí, i když já sama Slovensko za zahraničí nepovažuji. Slovenské volby máme za sebou a člověk je z nich unavený téměř, jako by to byly volby naše. Jasné vítězství SMERu a možnost sestavit názorově sourodou koalici dává Slovensku naději na vládu, která bude stabilní a za 4 roky bude muset předložit občanům účet, bez nějakých vytáček a výmluv.

Výsledek těchto voleb nebyl ani tak postavený na supervizi nebo programu pro Slovensko, jako na dvou jasných pnutích velké části slovenské společnosti. V první řadě je to vysvědčení pro nejhorší vládu v novodobých dějinách Slovenska, která předváděla nejen naprostou nekompetentnost a diletantství ve všem, na co sáhla, ale doslova nejrůznější šílenosti v časech covidu a bohatě i po něm, kdy si koaliční "partneři" běžně sprostě nadávali ve veřejnoprávní televizi, v tanečním klubu se popraly dvě koaliční poslankyně a dalo by se dlouze pokračovat. Koalice, která přivedla Slovensko ze své ústavní většiny v parlamentu k úřednické vládě, za 3 roky předvedla nulovou politiku, žádný koncept a nejrůznější nápady, komu dát narychlo státní peníze bez rozmyslu. Šílenosti předváděné toho času premiérem Igorem Matovičem, jemuž kryl záda coby předseda parlamentu další sociopat Boris Kolár, jsou jen třešničkou na dortu. Vládu s podporou prezidentky a nevídanou tolerancí ze strany médií poslal slovenský volič tam, kam jednoznačně patří – do historie. Nepovedl se ani pokus o recyklaci ve formě Progresivního Slovenska, kde část lidí na kandidátce je z nejrůznějších pofiderních organizací a zbytek recyklovaní politici a úředníci nejen z poslední vlády, ale i z liberální vlády Ivety Radičové, která se odporoučela do dějin v roce 2012. Stejně tak nepomohlo ani porušení volebního zákona s vlaky z ČR, které zadarmo vezly slovenské studenty na volby, protože se organizátor sice může tvářit, že nešlo o podporu konkrétního politického subjektu, ale při pohledu na jeho facebookový projekt "Mladí proti fašismu" okamžitě člověk zjistí, že je to ve skutečnosti stránka mladí proti Ficovi a jediným účelem akce bylo posílení podpory pro Progresivní Slovensko.

Tím druhým důvodem je frustrace Slováků z názorové diktatury, která vládne nejen na Slovensku, ale prakticky v celé EU. Není možné, aby člověk nemohl říct svůj názor na jakékoliv společenské téma bez toho, aby byl veřejně urážen, zostouzen, nebo dokonce vyhozen z práce či souzen. Je paradoxní, že tento přístup nejvíc tlačí ti, kdo se označují za demokraty, ovšem nemají štipku pochopení, nebo snad tolerance pro jiný názor.

Kdo rozhodně nepřekvapil jsou média napříč celou EU, ale hlavně ta slovenská a česká. Jejich zasahování do slovenské předvolební kampaně za pomoci hysterických vyjádření našich politiků, tak i vykreslování výsledků voleb jako konce světa (rozhodně toho liberálního) je všechno, jen ne objektivní žurnalistika. Komentátoři typu Vášáryové, Mesežnikova, ale i Šidla či Mitrofanova, kteří naprosto převládají v mediálním prostoru, jsou naprosto vyhraněnými ultraliberály a mnohem víc než politology jsou přímo pravicovými politiky. Neustále se opakující otázka, co volební výsledek vypovídá o Slováciích a další naprosto předpojaté a podsouvané dotazy, které by v případě vítězství pravice nikdy nepadly, jsou jen důkazem diktatury jediného správného (pravicového) názoru. A bohužel jsou to právě odpovědi komentátorů na již zmiňovanou otázku, které ve skutečnosti vypovídají o Slovensku mnohem víc než výsledek voleb.

Paní Vášáryová, poplatná každému režimu, se nezdráhá označit voliče SMERu bez mrknutí oka za fašisty, neonacisty a dokonce otevřeně doslova za spodinu jen proto, že jí nejde volební výsledek k její progresivní pleti. Třetina Slováků podle ní nechce spravedlivou justici. Zřejmě myslí tu, kterou zastupuje člověk, který byl coby politik doslova našroubován do křesla šéfa speciální prokuratury Daniela Lipšice, nebo elitní policisty z NAKA, kteří se na tajné nahrávce dohadují jak zlikvidují prokurátorku a zapálí jí auto, eventuálně brutální úniky informací z trestních kauz do médií, kdy se následně ukáže, že novinářka Tódová z Denníku N je milenkou soudkyně Záleské a tajné informace z jejich kauz se denně objevují v Denníku N. Ano tuto "nezávislou" justici progresivně mafiánského střihu volič skutečně odmít. Slova jmenované herečky bohužel potvrzují, že Slovensko je názorovou diktaturou a každý, kdo si myslí něco jiného, je spodina. Tedy v očích médií a samozvaných kulturně-politických kreatur. Už chybí jen bláboly o špendlíku na rukáv každého voliče SMERu nebo návrh na odebrání volebního práva třeba důchodcům, jak to létalo z našich mentálních elit Sommerové či Vejdělka po vítězství Zemana v prezidentských volbách.

Zastavím se ještě u vlivu sociálních sítí, jejichž vlastníci, jak ukázaly události na Slovensku, podléhají tlaku zahraničního vlády. Společnost Meta, pod níž spadá facebook, na této sociální síti totiž loni zrušila profil nejsledovanějšího slovenského politika, místopředsedy strany Smer-SD, Luboše Blahy, za údajné šíření nenávistných projevů. To vše se mělo odehrát po tlaku amerických kongresmanů. Pokud skutečnost, že se ke Slovákům dostanou před volbami pouze ty informace, které vyhovují americkému kongresu, není přímým vměšováním se cizí mocností do voleb jiného státu, pak už tedy nevím, co jiného za vměšováním označovat. V souvislosti s implementací nového Aktu o digitálních službách se dá navíc čekat, že vlastníci sociálních sítí budou při posuzování vhodnosti zveřejňovaných informací postupovat v budoucnu ještě striktněji, což je v kontextu prokazatelných tlaků z USA mimořádně alarmující zpráva i s ohledem na blížící se volby u nás. Velmi snadno se totiž může stát, že ten, jehož názor nebude USA po chuti, bude zkrátka a jednoduše umlčen. Případ ze Slovenska proto působí jako nebezpečný precedent.

Uvidíme, jak a jestli se Slovensko promění pod novou vládou a jestli se budou předvolební sliby skutečně plnit. Jedna věc je totiž kampaň a druhá zodpovědnost za svěřenou moc. Otázkou zatím zůstává také sestavení vlády – Šimečka už se místo povolební pokory arogantně přihlásil k tomu, že udělá všechno proto, aby vítěze voleb vyřadil ze hry. Nezbyvá než držet Slovákům palce a doufat, že se do historie při nejbližší příležitosti odporoučí i vláda v ČR.

O vlastizradě

Nevěřil jsem vlastním uším, když jsem slyšel, co prý řekl ve svém projevu pan Petr Pavel v Bruggách na tamní škole, určené zejména pro evropské úředníky, na zahájení nového školního roku.

Musel jsem se přesvědčit a pokusil jsme si to vyslechnout a přečíst text, který byl různě zveřejněn. Konstatuji: je faktem, že ve svém projevu vyslovil prezident republiky možnost diskutovat o zrušení práva veta a o většinovém hlasování v EU. Tak tomu říkám vlastizrada.

Do EU vstupovala Česká republika na základě referenda (jediného, které kdy bylo u nás skutečně) ještě před Lisabonskou smlouvou, jako do unie suverénních evropských států, které se rozhodly sdílet volný pohyb zboží, služeb, kapitálu a osob. Pro tyto čtyři základní věci se tyto státy rozhodly sjednocovat legislativu. A u ostatních záležitostí ponechat zákonodárství plně v pravomoci národních států. Už Lisabonská smlouva vyžadovala nový souhlas všech občanů, ke kterému, žel, pro nesmyslné postoje většiny neoliberálů, kteří v té době ještě stále ovlivňovali jak část konzervativních politiků na pravici, tak část levice, nedošlo. Nakonec dodnes nemáme zákon o obecném referendu, a to ho každé volební období v různých podobách KSČM v Poslanecké sněmovně navrhovala.

Arogance bruselských byrokratů vedla nakonec Velkou Británii k Brexitu. A dnes stále v jednotlivých unijních zemích vyvolává potřebu diskutovat o tom, jestli má vůbec smysl setrvávat v Unii, která neslouží, ale nařizuje, až ponižuje. A to bychom měli podle P. Pavla nejen strpět, ale sami k tomu aktivně přispět. To snad NE.

Neslyšel jsem v projevech pana Petra Pavla před prezidentskými volbami, že by takovou věc chtěl mít ve svém programu po svém zvolení. Tedy ani ti, co ho volili, mu k takovému jednání nedali souhlas. Proto jeho krok považuji za zcela nelegitimní, tedy bez souhlasu občanů. Ztráta legitimacy vede i ke ztrátě legality, tedy jde o nezákonné jednání. Nevím, kdo mu něco takového poradil, kdo ho tím pověřil, aby vedl politiku,

kteřá může vést k úplnému opomíjení českých národních zájmů, až k totální ztrátě suverenity, i té omezené.

Petr Pavel by měl jasně opovědět, či zájmy tedy ve svém projevu hájit? Jak vlastně přistupuje ke své ústavní přísaze? Zda opravdu chce zrazovat občany rodné vlasti? Pak ale musí vědět, že to se neodpouští. Vojtěch Filip iportal24

My Fica nemáme. Slovákům závidím

Právo veta, souhlasně deklarované Petrem Pavlem a na iportal24.cz skvěle komentované Vojtěchem Filipem a také Fialův kritický postoj k záměru vítězného slovenského SMERu zastavit další vojenskou pomoc Ukrajině, nemohly ujít pozornosti zřejmě budoucího premiéra SR Roberta Fica (kéž by...).

Víte, co je zajímavé? Aspoň já jsem od žádného z nynějších vládních představitelů České republiky, Hrad nevýmaje, nezaslechl ani šeptem byť jedinou zmínku, že by tahle svoloč měla na paměti zájmy českého národa, českého občana. Žvásty typu, jak Ukrajina bojuje i za nás, neberu. Mimochodem – aktuálně propuknuvší a nepochybně odkudsi iniciovaný vojenský konflikt Palestina (Hamás) vs. Izrael možná i odpovídá na to, za co vlastně se na Ukrajině také bojuje?

Úmyslně říkám »také«, poněvadž těch skrytých záměrů je přirozeně více. Ale tento je zřejmě jeden z nich – byť ho zatím neumím detailně analyzovat.

Nicméně... mezinárodní analytici, např. plukovník v.v. Douglas Macgregor, bývalý zpravodajský důstojník Scott Ritter, výtečný komentátor Tucker Carlson (všichni tři kovaní Američané, ale normální...), nebo izraelský zpravodajec Jakov Kedmi, ale i šéfredaktor aeronet.news pan VK a mnozí další, nejednou zmiňovali vznik nového státu Izrael právě na dnešním území Ukrajiny, resp. na území, které z Ukrajiny zbudě. Konec konců už v dubnu 2022 Zelenský prohlásil, že Ukrajinu vidí jako jeden velký Izrael. On to tehdy sice asi myslel více z pohledu politického ohledně garantované mezinárodní bezpečnosti, ovšem jak vývoj ukázal, tento výrok, podle mě nepochybně, obsahoval i onen podtext, který v tomto komentáři nastiňuji. Nechci více spekulovat, ale logiku to dává. Leccos jistě naznačí, kam (do jaké země) budou izraelští Židé před Hamásem utíkat... Palestina v průběhu necelých 80 let. Také odpověď na mnohé... Robert Fish iportal

HOKEJ- TO JE HRA ! (5)

Osmdesátá léta jsou pro kladenský hokej dobou střídavých úspěchů i neúspěchů. Doba uvolnění režimu se promítla i do sportu. Za lepším do Evropy i zámoří odcházeli nejlepší hráči, týkalo se to samozřejmě i Kladna. Tak v roce 1983 přišel prvý sestup. Po dvou letech se podařil návrat, v roce 1986 jsme skončili opět poslední. Trvalo plné dva roky, než se Kladno vrátilo zpět – opět na pouhý jeden rok. Ještě stále mužstvo doplňovali vlastní odchovanci – Kameš, Miloš Hořava, Jiří Dudáček, ve svých 36 letech se vrátila legenda Milan Nový a Kladno opět bojovalo v letech 1988 a 1989 v nejvyšších příčkách ligy. Nastoupil také ve svých 16ti letech Jaromír Jágr, ten ale už za dva roky udivoval svými kousky fanoušky Pittsbourgu.

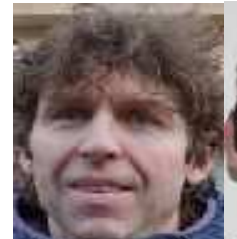

Došlo k převratu a rozdělení republiky - léta devadesátá byla dobou silně poznamenána. Hlavní sponzor – Poldovka ještě chvíli fungovala. Přišli mladíci Pavel Patera, Martin Procházka, Otakar Vejvoda ml. (nová Blue Line – modré dresy) a pod trenéry Neliba – Zdeněk Müller dotáhli Kladno v roce 1993 na 3. místo. Ještě v letech 1994 a 1995 až do semifinále vyřazovacích bojů. Tam podlehl až po pěti zápasech poprvé Olomouci, podruhé Zlínu. Po krachu paní Poldi ještě na chvíli sponzorovala německá firmička

Poldi-hütte, ale chyběly peníze a došlo k rozprodávání hráčů. Do zámoří odešla i Blue Line. V kritické chvíli klub zachránil Jágr starší spolu s městem. Našlo se postupně několik menších sponzorů, peněz se ale stále nedostávalo, v roce 1997 vůbec sponzor chyběl. Poslední úspěšná

sezona končila rokem 1996, kdy s hráči Zdeněk Eichenmann, Václav Eiselt, Milan Svoboda, Kladno obsadilo šesté místo. Další sezony přinesly 13 či 12. místa. Po dalších odchodech následovalo jediné – opět sestup v roce 2002. Jen na jeden rok.

Další léta střídala lepší či horší výsledky, ligu jsme drželi. V letech 2004 až 2013 jsme obsazovali místa ve středu nebo ke konci tabulky, rok 2014 znamenal pád na dlouhých 5 let do národní ligy. K návratu pomohl i Jaromír Jágr čtyřmi góly dne 16.4. 2019 v Českých Budějovicích. (Mohl hrát díky výluce v zámořské NHL). Jaromír se stal vlastníkem klubu, také nejstarším hráčem hokeje nejvyšší úrovně v Česku. „Nad

vodou“ se drží hokejové Kladno až do té sezony letošní. Bylo to až v baráži, když jsme deklasovali Zlín bez ztráty zápasu. V Kozlovně „U Kabelky“ - (majitel Kaberle mladší) - se mohlo pořádně oslavit zachování nejvyšší hokejové soutěže. A jak do budoucna? Opory Plekanec, Klepiš jsou zas o rok starší, vrátil se Frolík. Chybí střední generace. Budoucnost je v mládí. Byl učiněn prvý krok, mládežníci PZ se sloučili s Rytíři v jeden celek s cílem probjovat juniorku do exraligy a odtud pak doplňovat první mužstvo Rytířů. Tak ať se záměr podaří.

Ledové srdce hokejového Kladna – zimní stadion prošel v letech 2021-22 náročnou rekonstrukcí. I když pro nepřízeň Středočeského kraje nebyl původní záměr vybudovat multifunkční halu naplněn, je předpokladem, že hokej a Kladno budou i nadále spojené nádoby. Má dvě ledové plochy, umožňuje tréninky i veřejné bruslení. Má kapacitu 5.200 diváků a přejeme si, aby tam byly sváděny takové boje, které by ji zaplňovaly.

Na závěr seriálu bych rád uvedl legendy našeho hokeje do malé „hokejové síň slávy kladenské Svobody“. Pokud jsem někoho pominul, je to jen moje chyba. Tedy bez ohledu na dobu působení a postů v sestavě: Bacílek, Kulíček, Vojta, Kameš, Landa, Prošek, Rys, Pospíšil, Nový, Novák, Kaberlové, Hořavové, Patera, Procházkové Marin i Libor, Vejvoda, Židlický, Eliáš, Hnilička, Plekanec a samozřejmě Jaromír Jágr. Z trenérů pak určitě Sýkora.

Českému hokeji popřejme, aby letošní nejhorší výsledek v historii mistrovství světa byl poslední. Bude to těžké – hokej je na vzestupu v dalších a dalších zemích.

Pavel Hruban

Výlet na Kačinu a Sedlec

Za krásného dne 27.zář, navštívili kladenská diabetici zámek Kačina u Kutné Hory. Zámek si nechal vystavět v letech 1806 – 1864 hrabě Chotek jako reprezentativní venkovské sídlo. Kačine se oprávněně říká **klasicistní klenot**, jediný mezi Paříží a Petrohradem. Zámku zůstala zachována slohová čistota, tj. nemá žádné přístavby apod. Byl dobovým centrem vzdělanosti a kultury. Zámek byl mnohokrát využíván k natáčení filmů i seriálů, např. o Marii Terezi, či mnoha pohádek.

Zámek má několik prohlídkových okruhů, třeba i do hospodářského zázemí s dobovou kuchyní, apod. Naše prohlídková trasa nás zavedla do nejkrásnějších sálů, salonů i komnat a potom do chotkovské knihovny, která čítá katalogizovaných 40 000 knih. Je zde i 18svazková encyklopedie popisující Napoleonovo tažení do Egypta. Tyto knihy založily nový vědní obor – egyptologii. Prostory knihovny jsou úžasné. Přední kruhovitá část je završena kupolí, na podlaze ve středu je „tajemné místo“, kde když hlasitěji promluvíte, slyšíte, či spíše cítíte jakýsi „hukot“.To jsme si ověřili. Navíc několik našich účastníků tvrdilo, že pocítilo úlevu od bolestí, které je trvale sužovaly (např. v zádech).

Vedle knihovny se nachází i zajímavá historická lékárna.

Volně je přístupná nedostavěná kaple, Chotkové dali přednost vybudování divadla. V kapli probíhají různé výstavy. Nyní tam byly zvětšeniny fotografií kosmických jevů. Byly nádherné, takové barvy a kompozice by žádný malíř nedokázal.

Po občerstvení v zámecké kavárně jsme si prohlédli část zámeckého parku (na celý nebyl čas) a bylinkovou zahradu.

Odpoledne jsme věnovali /ti odvážnější/ návštěvě obdivuhodné kostnice, patřící k hřbitovnímu kostelu Všem svatých v nedaleké Sedlci a tamtéž i katedrály Nanebevzetí P.Marie a sv.Jana Křitele, zapsané na seznamu světového dědictví UNESCO. Kačinu i Sedlec vřele všem doporučujem k návštěvě.

Jak se říká, užili jsme si dne.

E.Vlčková, Foto J.Kůstka

VIP NUKLEÁRNÍ RODINY likvidují chudé rodiny Západ plný toxického liberálního odpadu u

NUKLEÁRNÍ RODINA znamená rodinu manžel + manželka + jejich vlastní děti, jestli se nemýlím .

To je platné pro VIP politické, umělecké a jiné celebrity. Pro ostatní chudé a bezcenné lidi je určena strategie dobrovolné likvidace těchto rodin. Pomocí propagandy LGBTQI +, pomocí propagandy duhových pochodů, podporovat v mladých lidech homosexualitu, odpor k reprodukci. VIP NUKLEÁRNÍ RODINKY žijí samozřejmě mimo toto, chudým lidem prosazované, dobrodiní. Oni si vegetují v heterosexuálních svazcích a plodí 5 i 7 dětí, jako Ursula von der Leyenová v EU pracující pro Nový americko-unijní světový řád. Oni se o sebe přece dovedou velice dobře finančně postarat. Kdo řídí ten současný Nový světový řád a čím ?

Narkomafie farmaceutické firmy PURDUE zamořila svým opiem mozky mnoha milionů Američanů. Kdo chce války, vede své občany, vojáky , k závislosti na drogách. Narkomanům je jedno koho vraždí. To přece vidíme i u nás a bez války. Na drogách, pervitinu a morfinu byli i němečtí nacisté v té své " svaté válce " a proto dokázali tak hrdinně povraždit desítky milionů nevinných lidí včetně dětí.

Dnes vidíme snahu naší vlády legalizovat drogy. Je tu i snaha naší vlády zbrojit a připravovat ČR na společnou válku USA + EU proti Rusku. Co nám dobrého ještě nese ten toxický liberální odpad ze Západu ?

ZRUŠTE RODINU ! To je jejich důležitý pohled na instituci rodiny. Rodina je přece základem státu ? Nebo už ne ? Západní státy plnohodnotné rodiny, daňové poplatníky už nepotřebují ? Vyrobí si za ně náhradu poslušné roboty nebo si vytisknou občany na 3D tiskárnách ? Tradiční rodina je pro ten západní VIP liberálně toxický odpad zlo, přežitek ? Autorka knihy ZRUŠTE RODINU Sophie Lewis What je pro VIP liberální toxický odpad přímo božím, bafometím požeňáním. Jak pro ten VIP tak i pro ten dole. Zrušte hranice, zrušte reprodukční pohlaví, zrušte muže, zrušte ženy, zrušte rodiny, zrušte zdravotnictví, zrušte školství, zrušte zdravý rozum, jenom nerušte, ale stále posilujte tu zaoceánskou vražednou toxickou instituci, která tolik miluje války a využívá nemyslicí mozky. Šťastné jsou ty západní liberálně toxické vlády, které vlastní nemyslicí občany, protože je snadno ovládnají. Kdo ze sebe dělá ovci - bude vlky seřžán. To je neměnné pravidlo přírody. E Smutná

Milady Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 07-
mail:ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky nevracíme